

สถาบันสุขภาพสัตว์แห่งชาติ

National Institute of Animal Health (NIAH) Newsletter

ประจำเดือน กุมภาพันธ์ - มีนาคม 2558 Volume 14 Number 3 February - March 2015

ISSN 1685-2206

นายสัตวแพทย์นพพร โตะมี
กลุ่มแบคทีเรียและเชื้อรา

พฤติกรรมของจระเข้

พฤติกรรมปกติเป็นลักษณะของสัตว์ที่มีสุขภาพดี การที่ไม่สามารถปฏิบัติตามความต้องการตามพฤติกรรมของสัตว์ที่ถูกจับมาจากธรรมชาติ หรือสัตว์ที่มีอยู่ในฟาร์ม อาจสร้างความเครียดให้สัตว์อย่างรุนแรง สัตว์ที่ไม่ได้อยู่ในท้องถิ่นโดยเฉพาะอย่างยิ่งจระเข้ จะมีความไวมากในเรื่องความเครียดแบบนี้ ดังนั้นจึงเป็นสิ่งสำคัญสำหรับเกษตรกรที่เลี้ยงจระเข้และสัตวแพทย์ต้องตระหนักถึงรูปแบบ พฤติกรรมและความต้องการในจระเข้ของพวกเขา

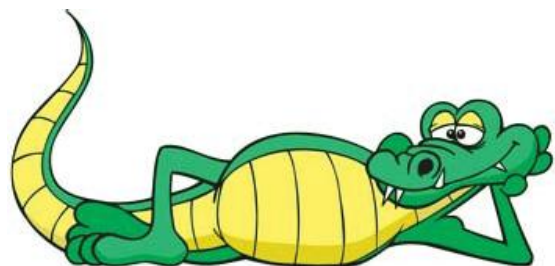
การเรียนรู้ของตัวอ่อน

พบว่าการเลือกอาหารของจระเข้อินโดแปซิฟิกสามารถได้รับอิทธิพลจากการแต่มรสชาติบนไข่ของจระเข้ในระหว่างการฟักไข่ของการเรียนรู้ของตัวอ่อนนี้ ยังอาจได้รับอิทธิพลจากด้านอื่น ๆ ของพฤติกรรมในการฟัก เป็นไปได้ เช่น การปัสสาวะของแม่ในรังช่วงของการฟัก ลูกๆจะรู้จักแม่เมื่อพวกเขาฟักออกมา

ที่มา : <http://www.manager.co.th/Local/ViewNews.aspx?NewsID=9570000092084>

การดูแลของพ่อแม่

จากการสังเกตจระเข้หลาย ๆ สายพันธุ์สันนิษฐานว่า เป็นกฎของจระเข้ทั้งหมดที่จะต้องมีการปกป้องรัง ช่วยในการฟักออกจากไข่ พาลูกออกจากรังไปในน้ำ ปกป้องพวกเขา ตอบสนองต่อเสียงเรียกขณะตัวเล็กๆ อยู่ในสภาวะอันตราย และบางครั้งมีการเคลื่อนย้ายรังไปยังสถานที่เลี้ยงลูกใหม่ ทั้งหมดนี้มักจะกระทำโดยเพศเมีย แต่สถานที่ ที่วัยเจริญพันธุ์อยู่เป็นคู่หรือสถานที่ที่ไม่พบเพศเมียอยู่ด้วย พบว่าเพศผู้อาจช่วยดูแล หรือช่วยฟักไข่

ความฝังใจ

เป็นที่รู้จักกันจากเรื่องของนกที่ฟักออกมาใหม่ จะฝังใจกับภาพแรกที่พวกเขาเห็นพ่อ แม่ และรู้จัก พ่อ แม่ของพวกเขาคือ ต่อมาในชีวิตการเลือกคู่ของพวกเขาก็มาจากภาพของพ่อ แม่ที่เขาเห็น ความฝังใจของมนุษย์ในการเลี้ยงลูกนกกระจอกเทศแบบหนาแน่น ก็สามารถนำไปสู่พฤติกรรมที่ผิดปกติ บางครั้งก็มีผลกระทบอย่างรุนแรง มันเป็นการยากที่จะอธิบายความซับซ้อนของการฟักแบบหลายพ่อ แม่ ของจระเข้ โดยไม่ต้องคิดถึงความเป็นไปได้ของความฝังใจ มีการตั้งสมมติฐานว่าเมื่อแม่ทิ้งการฟักออกไปก่อนที่ลูกใหม่จะเกิด พฤติกรรมการหลีกเลียงจระเข้ขนาดใหญ่จะขาดหายไป ดังนั้นเมื่อฟาร์มปล่อยจระเข้วัยรุ่นออกสู่ป่า พวกเขาสวนมากมักจะถูกกินโดยจระเข้ที่มีอายุมากกว่า อาจเป็นไปได้ว่าพวกเขาขาดความฝังใจที่ทำให้พวกเขาไม่สามารถที่จะเห็นอันตรายที่จะเกิดขึ้นโดยสมาชิกขนาดใหญ่ของสายพันธุ์เดียวกัน

ที่มา : <http://topwalls.net/wallpapers/2012/04/Crocodile-Frog-485x728.jpg>

การกระจายของวัยรุ่น

ในบางสายพันธุ์ ก่อนที่คอกใหม่จะฟักออกมาอาจใช้เวลานาน พวกวัยรุ่นจึงได้อยู่กับแม่ของพวกเขานาน และมีข้อบ่งชี้บางอย่าง ในความเป็นจริงพวกเขาจะอยู่อย่างนี้เรื่อยไป หรือหลังจากที่แยกออกจากพ่อแม่ของพวกเขาก็ยังคงอยู่ร่วมกันในฝูง แม้ว่าในฝูงจะมีหลายคอก หรือพวกเขาอาจจะแยกย้ายกันอยู่เดี่ยวๆ ในหลายสายพันธุ์กลุ่มที่อายุแตกต่างกันจะครอบครองที่อยู่อาศัยที่แตกต่างกัน ส่วนใหญ่สำหรับ

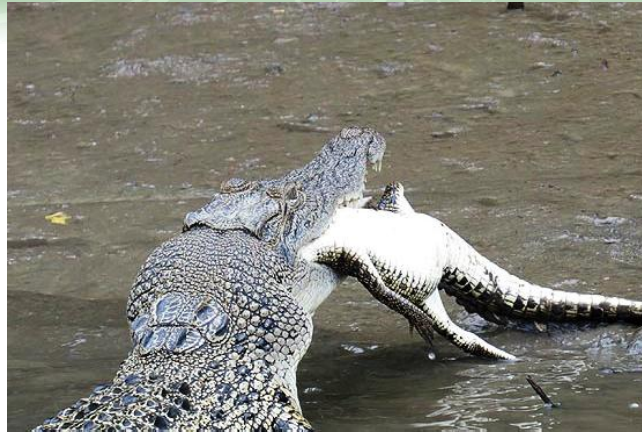

ที่มา : <http://www.bloggang.com/mainblog.php?id=karnyavee&month=27-10-2010&group=22&gblog=6>

สายพันธุ์ที่ต้องการล่าเหยื่อจะแยกขนาดที่แตกต่างกันออกจากกัน ทำให้การกินกันเองลดลง

การกินกันเอง

เกิดขึ้นค่อนข้างบ่อยในจระเข้ และอาจเป็นกลไกการควบคุมประชากร ที่ช่วยให้จำนวนของวัยรุ่นมีมากขึ้น ที่จะถึงวัยเจริญพันธุ์ ในขณะที่ประชากรวัยเจริญพันธุ์หมดไป อย่างไรก็ตามการสูญเสียของวัยรุ่นที่ปล่อยออกมามีมากเกินไป นอกจากนี้ยังอาจเกิดจากความจริงที่ว่า การปล่อยสัตว์เลี้ยงในฟาร์มที่ไม่มีความฝังใจเพื่อหลีกเลียงสมาชิกขนาดใหญ่ของสายพันธุ์เดียวกันในป่า ก็จะเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องพิจารณาถึงการปล่อยวัยรุ่นในป่าที่อยู่อาศัยให้ถูกที่ เพื่อหลีกเลี่ยงการกินกันมากเกินไป ความจริงที่ว่า การพบตัวอ่อนของพยาธิ (sporocysts) ที่อวัยวะภายในของจระเข้จะเป็นตัวบ่งบอกว่าการกินกันเกิดขึ้นตามปกติในจระเข้ในป่า เพราะการถ่ายทอดตัวอ่อนของพยาธินี้เกิดจากการกินตัวอ่อนของพยาธิที่อยู่ในตัวจระเข้ตัวอื่นเข้าไปโดยตรง ซึ่งมันเป็นกลไกการถ่ายทอดตัวอ่อนของพยาธิ

ที่มา : http://img.thesun.co.uk/aidemitlum/archive/01692/Croc_02_1692213a.jpg

การล่าและการเลือกอาหาร

จระเข้เป็นสัตว์ที่ออกหากินและล่าสัตว์ในเวลากลางวัน หรือออกหาอาหารอย่างแข็งขันในช่วงเวลากลางคืน แต่พวกเขาอาจจะใช้เวลาในช่วงกลางวันในการล่าเหยื่อถ้ามีโอกาส พฤติกรรมของพวกเขาก็จะได้รับผลกระทบเล็กน้อยเท่าไรจากการให้อาหารรายวันในจระเข้ที่ถูกจับมา และจระเข้ในฟาร์มยังไม่เป็นที่ราบแน่ชัด อย่างไรก็ตามจระเข้อาจจะกลายเป็นจุดสนใจมากขึ้นสำหรับผู้เข้าชมสวนสัตว์ในตอนกลางคืน จระเข้ทั้งหมดชอบอาหารสดและเคลื่อนไหว แต่พวกเขาก็ชอบอาหารที่ได้มาอย่างง่ายดายเช่น อาหารสับสดหรือสับต้ม ภายใต้สภาวะเงื่อนไขที่ไร้ความเครียด พวกเขายังอาจกินอาหารเม็ดโดยไม่มีปัญหาใด ๆ ในขณะที่ปลาตัวเล็ก ลูกอ๊อดกบและคางคก ก็ยอมกินอย่างง่ายดายโดยลูกจระเข้ที่ฟักใหม่ซึ่งมีพฤติกรรมจดจำการล่าเหยื่อ ก่อนป้อนด้วยอาหารสับ

ที่มา : <http://strangesounds.org/wp-content/uploads/2014/06/elephant-vs-crocodile.png>

ขอเชิญเสนอเรื่องวิชาการจัดพิมพ์ทางจดหมายข่าว
ส่งมาที่
คุณปิยะวรรณ เกิดพันธ์
Email: piyawank@dld.go.th

ค้นจดหมายข่าวย้อนหลังได้ที่
<http://niah.dld.go.th/th/files/newsletter/search.php>

จดหมายข่าวสถาบันสุขภาพสัตว์แห่งชาติ

ISSN 1685-2206

วัตถุประสงค์	เพื่อเผยแพร่วิชาการด้านสุขภาพสัตว์โดยเป็นสื่อกลางแลกเปลี่ยนข่าวสารวิชาการเสนอแนะแนวทางการแก้ปัญหาด้านสุขภาพสัตว์และการเลี้ยงสัตว์ รวมทั้งการประชาสัมพันธ์กิจกรรมด้านสุขภาพสัตว์	
เจ้าของ	สถาบันสุขภาพสัตว์แห่งชาติ กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เกษตรกลาง เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900 โทร. 0-2579-8908-14 โทรสาร.0-2579-8918-19	
ที่ปรึกษา	สัตวแพทย์หญิงวิมลพร ธิติศักดิ์ รองอธิบดีกรมปศุสัตว์ นายสัตวแพทย์ปรีชา วงษ์วิจารณ์ ผู้อำนวยการสถาบันสุขภาพสัตว์แห่งชาติ หัวหน้ากลุ่ม / ส่วน / ศูนย์ / ฝ่าย สถาบันสุขภาพสัตว์แห่งชาติ	
กองบรรณาธิการ		
บรรณาธิการ	นายสัตวแพทย์นพพร โต๊ะมี นายสัตวแพทย์เจษฎา รัตโนภาส นายสัตวแพทย์บัณฑิต นวลศรีฉาย สัตวแพทย์หญิงจันทรา วัฒนเมธานนท์ สัตวแพทย์หญิงธวัลรัตน์ เกียรติยิ่งอังสุลี นางสาวพนม ไสยจิตร	นางสาวลัทธนา รามริน นายสมชาย ช่างทอง นางสาวปิยะวรรณ เกิดพันธ์ นางสาวชนกพร บุญศาสตร์ นายพลกฤต มหานาม
จัดพิมพ์และเผยแพร่	ฝ่ายถ่ายทอดเทคโนโลยี ส่วนบริหารจัดการสุขภาพสัตว์ สถาบันสุขภาพสัตว์แห่งชาติ	
สำนักงาน	ส่วนบริหารจัดการสุขภาพสัตว์ สถาบันสุขภาพสัตว์แห่งชาติ เกษตรกลาง จตุจักร กรุงเทพฯ 10900	
กำหนดออก	ปีละ 6 ฉบับ ทุกๆ 2 เดือน ฉบับละ 1,200 ชุด	
พิมพ์ที่	โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย	

สามารถหาข้อมูลเรื่องกล้องจดหมายข่าวย้อนหลังเพิ่มเติมได้ที่ <http://niah.dld.go.th>

สถาบันสุขภาพสัตว์แห่งชาติ
กรมปศุสัตว์ จตุจักร กทม. 10900
ที่ กษ 0609/พิเศษ

ในราชการกรมปศุสัตว์

ชำระค่าฝากส่งเป็นรายเดือน
ใบอนุญาตที่ 1/2521
ไปรษณีย์โทรเลขราชเทวี